

www.
ObcanskyZakonik365.cz

OBČANSKÝ ZÁKONÍK

DonauMedia

V ceně:

Aktuální znění zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v právním stavu k 1. lednu 2022 s komentářem všech změn v praktickém kompletu s aktualizacím servisem



SPV

SPOLEČNOSTI
PRO VÁS

PRODEJ
A ZAKLÁDÁNÍ
SPOLEČNOSTÍ



Bezplatná aktualizace:

Načtěte QR a odešlete SMS na +420 739 866 871

Podrobnosti na www.ObcanskyZakonik365.cz



STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

www.pohoda.cz

Občanský zákoník 2022 s komentářem změn

Obsah	
Souhrnně k dosavadním novelám občanského zákoníku Strana 3	Podrobný obsah Strana 7
Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v právním stavu k 1. lednu 2022 Strana 14	

V ceně elektronické publikace je jako bonus ZDARMA zahrnutý e-book po každé změně a servis na servisní webové stránce www.ObcanskyZakonik365.cz. REGISTRACE K BONUSU: Zprávu *Aktualizace_ObcanskyZakonik22* zašlete na e-mail newsletter@newsletter.cz nebo jako SMS na číslo +420 739 866 871 nebo vyfotografujte mobilním telefonem QR kód na obálce a zašlete vygenerovanou SMS podle instrukcí.

POHODA

Ekonomický software

Ideální pro komplexní zpracování účetnictví a daňové evidence

www.pohoda.cz

mPOHODA

mobilní fakturace a prodej

Aplikace, se kterou vystavíte doklady z mobilu nebo tabletu

www.mpohoda.cz





OBČANSKÝ ZÁKONÍK 2022 s komentářem změn. E-book v pdf. Vydání 1.1. Právní stav 1. ledna 2022.

www.ObcanskyZakonik365.cz

© 2022 DonauMedia, s. r. o., Tallerova 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz. Vyrobeno v EU.

Upozornění: Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody.



SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS

PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ SPOLEČNOSTÍ ONLINE

+420 775 588 338
www.spolecnostiprovas.cz

Souhrnně k dosavadním novelám občanského zákoníku

Nový občanský zákoník vstoupil v České republice v účinnost dnem 1. ledna 2014 a byl dosud sedmkrát novelizován. Poslední novela nabývá účinnosti dnem 1. července 2021.

Novela zákonem č. 460/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

■ **Charakter novely:** Velká novela reagovala především na hlavní problémy z aplikační praxe nového občanského zákoníku.

■ **Účinnost novely:** Částečně od 30. prosince 2016, částečně od 28. února 2017, částečně od 1. ledna 2018

■ **Obsah novely:** Již po krátké době účinnosti nového občanského zákoníku se ukázalo, že obsahuje některá problematická ustanovení, která jsou způsobilá v krátkém čase po jejich účinnosti omezit, znesnadnit či nevratně zasáhnout právní postavení lidí i dalších uživatelů. Cílem novelizace proto bylo odstranění některých konfliktních situací, které při aplikaci kodexu vznikaly. Novela se soustředila na oblasti zasluhující si co možná nejrychlejší legislativní zásah, neboť u nich nebylo možné čekat na posouzení praxí či výkladem soudu, aniž by zde hrozily nevratné následky, případně se u nich tyto důsledky v praxi již i zřetelně projeví. Novela si nicméně nekladla za cíl postihnout všechny oblasti z povahy závislé práce, která je závazkem osobní povahy. Z těchto důvodů bylo výslovně zakotveno pravidlo, které bylo do 31. 12. 2013 stanoveno v § 6 zákoníku sporných otázek se často týká větších celků zákoníku, u nichž lze zvážit celkovou systémovou revizi stávající právní úpravy v budoucnu. Původní právní úprava zakotvená v § 35 odst. 1 bez zjevného důvodu znemožňovala sjednání základního pracovněprávního vztahu osobou, která sice dovršila patnáct let věku, ale dosud neskončila povinnou školní docházku. V praxi mají však nezletilé osoby běžně zájem sjednat pracovní poměr nebo jiný pracovněprávní vztah na dobu po ukončení povinné školní docházky ještě před jejím ukončením (např. letní brigádu). Neměla-li by nezletilá osoba způsobilost mít v pracovněprávních vztazích práva a povinnosti, bylo přinejmenším sporné, zda ji může k výkonu závislé práce zavázat její zákonný zástupce. Pochybnost o možnosti uzavřít v zastoupení pracovní smlouvu či dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr vyplývala z povahy závislé práce, která je závazkem osobní povahy. Z těchto důvodů bylo výslovně zakotveno pravidlo, které bylo do 31. 12. 2013 stanoveno v § 6 zákoníku práce, že jako den nástupu do práce nesmí být sjednán den, který by předcházel dni ukončení povinné školní docházky, čímž je veřejný zájem i zájem nezletilého na jejím dokončení chráněn dostatečně. Toto řešení plně koresponduje s požadavky evropského práva a mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Prodloužení nejdelší možné doby, na kterou lze omezit svéprávnost (§ 59), sledovalo četné připomínky soudní i uživatelské praxe. Vzhledem k náročnosti, se kterou je agenda posuzování svéprávnosti člověka spojena, a to jak pro samotnou posuzovanou osobu, tak pro justici, se obecně pravidlo přezkumu každé tři roky jevílo v některých případech jako nepřiměřené a ve svém důsledku oslabující ochranu dotčených osob, již má sledovat. V případech tzv. ireversibilních stavů, kdy je zjevné, že se stav člověka nezlepší, byla na pět let prodloužena nejdelší možná doba, o které je v souvislosti s tímto opatřením možné rozhodnout. I v některých dalších zahraničních právních úpravách jsou opatření, vztahující se ke způsobilosti právně jednat, omezena delší časovou lhůtou, v rámci které je nutno stav člověka přezkoumat. V souladu s mezinárodními závazky i judikaturou Nejvyššího soudu má omezení svéprávnosti (dříve způsobilosti k právním úkonům) trvat pouze po nezbytně nutnou dobu, dokud důvody, které k omezení svéprávnosti vedly, trvají. Je tak zřejmé, že prodloužení nejdelší možné doby tohoto opatření znamená jen rozšíření možnosti soudu zvážit, jak dlouhá doba je v konkrétním případě přiměřená. Soudu nadále nebude nic bránit stanovit ve svém rozhodnutí dobu tří let nebo i kratší a zpřesněnou formulaci je k tomu zákonem veden. V případech nejzávažnějších duševních poruch, u kterých není pravděpodobné, že by se stav člověka zlepšil, není ovšem důvod každé tři roky přezkoumávat, zda stále trvají podmínky pro omezení svéprávnosti. Trvalost duševní poruchy lze zaznamenat např. u osob se stařeckou demencí, těžkou či hlubokou mentální retardací, Downovým syndromem či trpících autismem. V souvislosti s touto skutečností, kromě prodloužení trvání maximální možné doby, byla změněna procesní úprava tak, aby nebylo v případech zjevně ireversibilních stavů nutné pořizovat opakovaně znalecké posudky, které jsou v takových situacích zbytečné a přitom časově, finančně i personálně náročné. Pravidlo stanovené v § 60 však zůstalo zachováno. Dle něj soud své rozhodnutí bezodkladně změní nebo zruší, pokud se změní okolnosti, a to i bez návrhu. Zrušení části § 113 a celých § 115 - 117 odstranilo výkladové nejasnosti a bylo v souladu s požadavky praxe, Ministerstva zdravotnictví a České lékařské komory. Původně přijatá právní úprava nekorespondovala se zákonem o zdravotních službách, který provádění pitev a používání těla zemřelého, včetně udělování souhlasu, upravuje ve své sedmé části § 79 a následně. Změna v § 441 odst. 2 reagovala na podnět Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva průmyslu a obchodu, České národní banky a mnohých dalších, včetně mnoha připomínek z právní praxe a také na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 2014, sp. zn. 29 Cdo 3919/2014, uveřejněné pod číslem 43/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ve kterém se Nejvyšší soud zabýval otázkou formy plné moci ve vztahu k založení společnosti s ručením omezeným. Nejvyšší soud se ve svém rozhodnutí dobral závěru, že plná moc k založení obchodní korporace je právním jednáním týkajícím se založení obchodní korporace ve smyslu § 6 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, tudíž postačí, dostojí-li se formě v tomto zákoně normované. Cílem novely tedy bylo nastolit právní jistotu do otázky formy plné moci pro právní jednání činěná ve formě veřejné listiny, zjednodušit právní styk a snižovat náklady při něm osobám vznikající. V § 509 byla novelou změněna úprava liniových staveb, zejména tedy vodovodů, kanalizací, jiných vedení a předmětů, které se podle původního znění nového občanského zákoníku staly součástí pozemku. Vlastnictví těchto liniových staveb tedy bylo odděleno od půdy. V § 709 odst. 3 byl odstraněn výkladový a aplikační problém pochybností o tom, že stal-li se manžel v době trvání manželství společníkem v obchodní společnosti nebo členem družstva, a nenabyl-li podíl způsobem, který zakládá jeho vyloučné vlastnictví, stává se druhý manžel oprávněným pouze z majetkové hodnoty podílu, která je součástí společného jmění, ale není tím založena jeho účast v dotčené obchodní společnosti nebo družstvu (vyjma bytového), a tedy ani práva, ani povinnosti s takovou účastí spojené. Co se účasti osoby v obchodní korporaci týká, zásadně nikdo se nemůže stát jejím členem bez relevantního projevu své vůle, neboť s účastí jsou spojena nejen práva, ale i povinnosti a ty nelze nikomu uložit proti jeho vůli. Co se společného členství manželů v bytovém družstvu týká, vzniká podle § 739 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, jestliže je družstevní podíl součástí společného jmění manželů. V § 901 byla opravena terminologická chyba, neboť dle předmětného ustanovení má zanikat povinnost a právo rodiče pečovat o jmění dítěte prohlášením konkurzu, nikoli zjištěním úpadku. Nový odstavec 2 v § 921 stanoví že po těch, kteří budou v prodlení s placením výživného, může být požadováno zaplacení úroku z prodlení. Zásadní změnou byla úprava § 1124 v otázce předkupního práva. Nadále tedy bude existovat předkupní právo k nemovitostem, jako existovalo před účinností nového občanského zákoníku do 31. 12. 2014. Vzdání se předkupního práva bylo upřesněno v § 1125. V § 1451 byla zavedena evidence svěřenských fondů především z důvodu jejich netransparentní vlastnické struktury a vysokého potenciálu zneužití především k legalizaci výnosů z trestné činnosti. Zřízení svěřenského fondu umožňovalo zakladateli a beneficentům fondu zůstat v anonymitě. Nic na tom neměnila ani skutečnost, že zákon předepisuje svěřenskému fondu mít statut vydaný zakladatelem ve formě veřejné listiny (§ 1452 odst. 1 a 3). Statut totiž není předmětem žádné evidence. Byť bude osoba zakladatele z listiny statutu seznatelná (§ 1452 odst. 1), kvůli faktické nedostupnosti listiny zůstane veřejnosti přesto skryta. Předpokladem dohledání listiny je identifikace notáře, který ji sepsal a u něhož je uložena, což bude zpravidla úkol nadmíru obtížný i pro orgány činné v trestním řízení. Anonymita svěřenského fondu, vyplývající z toho, že tento nemusel být nikde registrován, a nedostupnost statutu svěřenského fondu, který by osvědčoval vztah mezi konkrétní osobou jakožto zakladatelem svěřenského fondu a tímto fondem, oslabovala pozici věřitelů a limitovala užitečnost institutů, které mají sloužit k jeho ochraně (např. relativní neúčinnost). Třetím osobám nebyl seznatelný ani samotný okamžik vzniku svěřenského fondu, což otevíralo prostor pro možnost antedatave vznik fondu a hrozilo narušit právní jistotu třetích osob. Tomuto riziku neumožňoval čelit ani požadavek na sepsání statutu svěřenského fondu s náležitostími vymezenými v § 1452 odst. 2. Statut musí být zřízen ve formě veřejné listiny. Pro případy smluvního zřízení svěřenského fondu byl zaveden požadavek na konstitutivní zápis do evidence svěřenských fondů. Ten je nyní dovršující právní skutečností, která vede ke vzniku svěřenského fondu. Odlišný princip deklaratorního zápisu se uplatňuje u svěřenských fondů, které byly zřízeny pořízením pro případ smrti. V zájmu ochrany třetích osob byly v § 1452 doplněny obligatorní náležitosti statutu svěřenského fondu o požadavek na uvedení počtu svěřenských správců a způsobu jejich jednání na účet svěřenského fondu. Tyto údaje by pak měly být za tímto účelem též povinně zapisovány do evidence svěřenských fondů. Svěřenské fondy, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, si v případě plurality svěřenských fondů nechají zapsat do evidence svěřenských fondů podpůrný způsob jednání vyplývající z ustanovení § 1428, ve specifickém případě pak z ustanovení § 1454. Novela nepředstavuje koncepční změnu úpravy týkající se způsobu jednání správců svěřenského fondu, sleduje toliko požadavek na zjednání právní jistoty při mnohosti svěřenských správců. Za účelem odstranění úplné anonymity beneficentů svěřenských fondů byl v § 1457 zaveden jejich konstitutivní zápis do evidence svěřenských fondů. Tento požadavek se nicméně týká pouze obmyslených svěřenských fondů zřízených za soukromým účelem, nikoliv veřejně prospěšných svěřenských fondů, které s ohledem na jejich charakter mohou mít i velmi vysoký počet obmyslených, jenž může být navíc často proměnlivý (požadavek na konstitutivní zápis by se tak jevil jako zbytečně zatěžující pro jejich řádné fungování; do evidence svěřenských fondů proto postačí zapsat pouze údaj o způsobu, jakým jsou či mají být obmysleni takového fondu určeni). Přestože novela stanovuje obligatorní zápis beneficentů do evidence svěřenských fondů, jejich totožnost zůstane široké veřejnosti skryta. V zájmu zachování jejich práva na soukromí nebudou údaje o osobách beneficentů zapsané do evidence svěřenských fondů zveřejněny, ledaže k tomu dají beneficenti souhlas; podpis na listině o udělení souhlasu musí být úředně ověřen. Zapisované údaje o beneficentech nejsou uváděny v opisu z evidence svěřenských fondů.

Uveřejnění nepodléhá ani listiny zakládané do sbírky listin, obsahují-li takové údaje. Změna v § 1537 vyhověla četným podnětům praxe a odstranila nedůvodnou přísnost vůči smyslově postiženým, kterou stávající úprava působí při pořizování závěti. V § 1867 bylo posíleno právo spotřebitele spojené s výhodou spojenou s ubytováním nebo dopravou nebo jinými službami. Novela zjednodušila právo odstoupit od takové smlouvy. V § 2254 byla snížena hranice nejvýše přípustné výše peněžitě jistoty za splnění povinností vyplývajících z nájmu bytu a domu ze šestinásobku měsíčního nájemného na trojnásobek. Původní omezení výše jistoty šestinásobkem měsíčního nájemného se jevílo v praxi jako nepřiměřeně vysoké a povinnost hradit takto vysokou jistotu se mnohdy stávala zásadní překážkou získání standardního bydlení. Nově byl formulován § 2301, který řeší skončení nebo přechod nájmu bytu zvláštního určení v případě smrti nájemce. Užití pojmu „pobočné odborové organizace“ a „pobočné organizace zaměstnavatelů“ v § 3025 občanského zákoníku (též v § 3046) a dalších zákonech škývalo podklad pro možné narušení autonomie odborových organizací a organizací zaměstnavatelů ve vnitřních záležitostech a mohlo odporovat závazkům České republiky z mezinárodních smluv. Z tohoto důvodu byly tyto pojmy vypuštěny. Smyslem je vyjasnit, že i odborová organizace a organizace zaměstnavatelů založená jinou odborovou organizací nebo organizací zaměstnavatelů, resp. jejich organizační jednotka s právní subjektivitou, je odborovou organizací nebo organizací zaměstnavatelů, nikoliv zvláštní entitou, na niž se přiměřeně použila ustanovení o pobočném spolku. Nedotčena by i po novele měla být možnost odborových organizací a organizací zaměstnavatelů zřizovat si různé vnitřní sekce, úseky, oddělení a organizační jednotky bez právní subjektivity. Vyloučena by neměla být ani fakultativní možnost zřídit organizační jednotku s právní subjektivitou, která bude vykazovat obdobné rysy jako pobočný spolek. V § 3033 byla prodloužena lhůta pro přezkum soudních rozhodnutí, kterými byly před 31. 12. 2013 fyzické osoby zbaveny způsobilosti k právním úkonům, resp. byly v této způsobilosti omezeny, ze tří na pět let. V rámci přezkumu má soud zhlédnout a vyslechnout posuzovaného a dále vyslechnout opatrovníka, znalce, příp. ošetřujícího lékaře. Soud o svéprávnosti znovu rozhodne a ve výroku přesně formuluje rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezuje. Takto bylo třeba přezkoumat přes třicet tisíc rozhodnutí, což se v původně stanovené lhůtě ukázalo jako nemožné. Prodloužení lhůty pro přezkum má zajistit dostatečný prostor k řádnému individuálnímu posouzení, včetně pořízení znaleckých posudků, aniž by došlo k nežádoucímu zpomalení ostatní agendy soudů.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 35, § 59, § 113, § 115 až 117 (zrušeny), § 164, § 441, § 498, § 509, § 709, § 901, § 921, § 1124, § 1125, § 1451, § 1452, § 1457, § 1474, § 1537, § 1867, § 1988, § 2045, § 2254, § 2301, § 3025, § 3033, § 3041, § 3046, Přechodná ustanovení

Novela zákonem č. 303/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením statusu veřejné prospěšnosti

■ **Charakter novely:** Malá novela zrušila ustanovení týkající se prokazování statusu veřejné prospěšnosti a jeho zapisování do veřejného rejstříku.

■ **Účinnost novely:** Od 1. ledna 2018

■ **Obsah novely:** Občanský zákoník zavedl ve svých ustanoveních § 146 až 150 do českého právního řádu institut (statusu) veřejné prospěšnosti. Status veřejné prospěšnosti mohla podle těchto pravidel získat jakákoliv právnická osoba bez ohledu na svou právní formu, pokud splní podmínky stanovené zvláštním zákonem, jež předpokládá občanský zákoník v § 147. Po vzoru zahraničních úprav se měl status veřejné prospěšnosti stát znakem prestiže a mohl být udělen subjektům, které se věnují výhradně činnosti přispívající k dosahování obecného blaha. Zvláštní zákon pak měl upravit vymezení podmínek pro přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti a další podrobnosti, například povinnosti, které by musela právnická osoba se statutem plnit nebo postup soudů při rozhodování o právu na zápis statusu do veřejného rejstříku a o odnětí statusu. Zvláštní zákon však nikdy přijat nebyl. Nebyla také vymezena motivace, která právnické osoby měla vést k přiznání statusu veřejné prospěšnosti (např. daňová). Z toho důvodu byla sice zmínka o veřejné prospěšnosti v § 146 občanského zákoníku ponechána, zrušeny však byly paragrafy týkající se rejstříkových zápisů a odkazující se na „jiný právní předpis“, tedy na zákon, který nikdy nebyl přijat. Status veřejné prospěšnosti jako takový tedy zrušen nebyl, ale není nutné jej prokazovat a soudně potvrzovat.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 147 až 150 (zrušeny), § 231 (zrušen)

Novela zákonem č. 111/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

■ **Charakter novely:** Velká novela byla přijata v souvislosti s implementací Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 o souborných službách a spojených cestovních službách.

■ **Účinnost novely:** Od 1. července 2018

■ **Obsah novely:** V prosinci 2015 byla publikována v Úředním věstníku EU směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu o souborných službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS. Tato nová směrnice nahradila dřívější směrnici 90/314 a na rozdíl od té původní je v tzv. plné harmonizaci (nedává možnost odchýlit se od ustanovení směrnice, tudíž směrnice musí být zcela transponována do právního řádu), takže si vyžádala změny v několika právních předpisech, např. v občanském zákoníku, živnostenském zákoně a dalších. Mezi hlavní důvody, které vedly k přijetí směrnice, patřila potřeba modernizovat právní úpravu prodeje souborných služeb. Vzhledem k silící tendenci nakupovat cestovní služby po internetu byla oblast působnosti směrnice 90/314 poněkud nejasná a zastaralá. Mnohá z ustanovení směrnice 90/314 byla nejasná a vyžádala si interpretaci soudů, včetně Soudního dvora EU. Změna občanského zákoníku v návaznosti na směrnici upravila náležitosti smlouvy o zájezdu, resp. potvrzení o zájezdu, odpovědnost pořadatele za nesprávné plnění smlouvy, storno podmínky, pomoc v nouzi, podmínky odstoupení od smlouvy, odpovědnost pořadatele, vady zájezdu, výši náhrady škody a slevy atd. Mezi nedostatky předcházející právní úpravy patřily zejména nejednoznačné definice (např. pojmu zájezd, počátek zájezdu, repatriace), neexistence výslovných ustanovení upravujících práva spotřebitele v případech mimořádných a nevyhnutelných okolností, kdy a za jakých okolností lze odstoupit od smlouvy, vágnost některých ustanovení (např. o pomoci v nouzi), nejasná ustanovení týkající se povinností cestovních kancelářů v případech, kdy nevyhnutelné a mimořádné okolnosti způsobí uvíznutí cestujících v destinaci (nejasnost měla za následek, že podnikatelé neměli žádnou jistotu, jak dlouho a v jaké výši nesou náklady na pokračování zájezdu). Změny v § 1811 odst. 2 písm. c), § 1820 odst. 1, písm. e) a § 1821 navázaly na transpoziční ustanovení zákona (např. § 2527a), jejichž prostřednictvím se do občanského zákoníku zavádí normativní ustanovení odkazující na daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění ve významech, které jim standardně přisuzuje nauka finančního práva. V § 2521 došlo ke změně pojmu zájezd. Plná definice zájezdu je uvedena jen v zákoně č. 159/1999 Sb. V občanském zákoníku byla zachována základní premisa definice – tj. „soubor služeb cestovního ruchu“ a odkaz na zákon upravující celou definici. Ustanovení § 2522 reflektuje změnu v definici zájezdu, která výslovně uvádí, že zájezd může být tvořen buď jednou smlouvou, nebo několika smlouvami o službách cestovního ruchu a příslušnou část občanského zákoníku tak bylo třeba vztáhnout i na tyto smlouvy. Ustanovení § 2524 v návaznosti na zákon č. 159/1999 Sb. upravilo povinnost k předsměrnímu poskytnutí informací, na jejichž základě může zákazník učinit kvalifikované rozhodnutí o koupi zájezdu. V odstavci 2 byl promítnut požadavek čl. 6 odst. 2 směrnice – zákazník nehradí cenu zájezdu (vč. daní, poplatků, peněžitých plnění, dalších nákladů), pokud mu nebyla před uzavřením smlouvy sdělena. Do § 2525 byl kromě legislativně technických změn vložen nový odstavec 3, který v návaznosti na čl. 7 odst. 1 věty druhé směrnice upravil možnost zákazníka vyžádat si kopii smlouvy v papírové podobě. Dále byl vložen nový odstavec 5, který, který se týká smluv uzavřených mimo obchodní prostory podle § 1828. Smlouva je uzavřena mimo obchodní prostory, jestliže je uzavřena mimo prostor obvyklý pro podnikatelské podnikání. Smlouva je uzavřena mimo obchodní prostory také tehdy, je-li uzavřena v prostoru obvyklém pro podnikatelské podnikání, pokud k jejímu uzavření došlo bezprostředně poté, co podnikatel oslovil spotřebitele mimo tyto prostory, anebo během zájezdu organizovaného podnikatelem za účelem propagace a prodeje zboží či poskytování služeb. Zatímco zmíněné příklady se v praxi v cestovním ruchu vyskytují ojediněle, praktickým příkladem prodeje zájezdů mimo obchodní prostory je prodej zájezdů na tzv. organizované akci. Úprava v § 2526 spočívala ve zpřesnění textu – změna reagovala na úpravu bankovní záruky jako alternativní formy ochrany pro případ úpadku cestovní kanceláře. V § 2527 byl vymezen obsah potvrzení o zájezdu, které je dokladem o smlouvě (§ 2525). Potvrzení musí obsahovat hlavní náležitosti, na jejichž změny se pak vztáží další práva zákazníka podstatná práva (např. odstoupení od smlouvy při jejich změně, být informován o změně, požadovat náhrady a slevy při jejich změně po odjezdu atd.). Vedle hlavních náležitostí, musí potvrzení o zájezdu obsahovat i další náležitosti, které jsou uvedeny v § 2528 (viz čl. 7 odst. 2. směrnice). Požadavek v § 2529 odst. 2 a 3, aby pořadatel sdělil sedm dnů před odjezdem údaje o plánovaných časech odjezdu, popřípadě o lhůtách pro odbavení atd. reagoval na čl. 7 odst. 5 směrnice. Ustanovení § 2530 v návaznosti na požadavky směrnice upravilo možnost zvýšení či snížení ceny zájezdu. Stejně jako v dřívější právní úpravě je nutné výslovně smluvní ujednání. Oproti předchozí úpravě se však nově uvádí, že zvýšení ceny je možné pouze, pokud je zároveň ve smlouvě připuštěna možnost snížení ceny a je ujednán způsob výpočtu cenových úprav. Ustanovení § 2530a v návaznosti na směrnici upravuje způsob oznámení cenových úprav a následky nedodržení lhůty pro oznámení zvýšení ceny ze strany pořadatele. Pozdní oznámení nemá právní účinky. Nově se v případě snížení ceny výslovně uvádí, že je pořadatel oprávněn odečíst si administrativní výdaje od snižované částky. Ustanovení § 2531 upravilo změnu závazku ze smlouvy, ke které dojde před odjezdem na zájezd. Odstavec 1 upravuje změnu závazku ze smlouvy, která je nepodstatná. Odstavec 2 pak upravuje situaci, kdy dojde k podstatné změně některé z hlavních náležitostí uvedených v § 2527, zvláštních požadavků zákazníka a zvýšení ceny o více než 8 %. V těchto případech má zákazník právo změnu přijmout, nebo odstoupit od smlouvy ve lhůtě, která nesmí být kratší než pět dnů. Zákazník v těchto případech nehradí odstoupné – tzv. storno poplatky. Odstavec 3 následně uvádí náležitosti

oznámení podstatné změny závazku ze smlouvy. Podle odstavce 4 hlavní náležitosti uvedené v potvrzení zájezdu stejně jako i celková cena, způsob platby, minimální počet osob nutných pro uskutečnění zájezdu a údaje o právu na odstoupení mohou být měněny pouze s výslovným souhlasem zákazníka. Odstavec 5 upravuje v souladu s požadavky směrnice právo zákazníka na přiměřenou slevu v případě, že se v důsledku změn smlouvy dojde ke snížení jakosti nebo nákladů zájezdu. § 2532 týkající se postoupení smlouvy byl doplněn o povinnosti pro pořadatele (popř. pro zprostředkovatele), sdělit a doložit skutečné náklady spojené s postoupením smlouvy. Odstavec 4 byl upraven ve shodě s terminologií českých daňových předpisů. § 2533 upravuje právo na odstoupení od smlouvy před zahájením zájezdu ze strany zákazníka a pořadatele. Tak jako dříve, zákazník může před zahájením zájezdu od smlouvy odstoupit vždy, avšak pořadatel jen tehdy, byl-li zájezd zrušen, anebo zákazník porušil svou povinnost. Zákazník je, vyjma zákonem vymezených případů (např. odstoupení v situaci výskytu mimořádných a nevyhnutelných okolností), povinen uhradit odpustné, tj. tzv. „stornopoplatky“. Druhý odstavec upravuje odpustné v případě odstoupení zákazníka od smlouvy – tzv. stornopoplatky, které zákon nově rozlišuje na ty, které jsou upraveny ve smlouvě a ty, které předem ve smlouvě upraveny nejsou. Zároveň stanoví způsob jejich výpočtu. V § 2534 je řešena situace, kdy zákazník odstoupí od smlouvy, protože cestovní kancelář zvýšila cenu zájezdu o více než 8 % anebo změnila podstatně některou z hlavních náležitostí služeb (např. délka pobytu, umístění ubytování, způsob stravování). Oproti dřívějšímu stavu se nově výslovně uvádí, že v případě, že zákazník využil práva odstoupit od smlouvy, pořadatel musí vrátit veškeré platby do čtrnácti dnů. Zároveň má zákazník právo na náhradu škody. Nové znění § 2535 v návaznosti na směrnici (čl. 12 odst. 2) upravuje situaci, kdy má zákazník právo na odstoupení od smlouvy, aniž by musel zaplatit odpustné (storno poplatek). Jde o situaci, kdy nastanou nevyhnutelné a mimořádné okolnosti mající zásadní vliv na poskytování služeb zahrnutých v zájezdu (nebo na přepravu). Může sem patřit například válečný konflikt, jiné závažné bezpečnostní problémy jako terorismus, významná rizika pro lidské zdraví, například výskyt ohniska závažného onemocnění v cestovní destinaci, nebo přírodní katastrofy, jako například záplavy, zemětřesení či povětrnostní podmínky, jež znemožňují bezpečně se dopravit do místa určení, jak bylo dohodnuto ve smlouvě o zájezdu. Právo na odpustné lze uplatnit za splnění podmínek – existence nevyhnutelných a mimořádných okolností a jejich významný dopad na poskytování zájezdu nebo na přepravu. § 2536 v návaznosti na směrnici upravuje případy, kdy může od smlouvy odstoupit pořadatel. Tyto případy jsou v zásadě obdobné těm, které obsahovala dřívější právní úprava. Nově však byly zpřesněny lhůty, ve kterých pořadatel odstupuje pro nedosažení minimálního počtu účastníků a to s ohledem na délku trvání zájezdu. Pořadatel vrací zákazníkovi zaplacené platby, avšak zákazníkovi v tomto případě nevzniká právo na náhradu škody. Nově vloženy § 2536a upravuje lhůtu, ve které musejí být vráceny platby snížené o odpustné v případech, kdy zákazník odstoupil od smlouvy. § 2537 až 2539 transponují čl. 13 odst. 2 až 8 směrnice. Jde o modifikaci platných ustanovení o vytknutí vady zájezdu a s tím spojené povinnosti pořadatele a práva a povinnosti zákazníka. Zákazník má v případě vad nárok na odstranění problémů, a pokud nelze podstatnou část cestovních služeb zahrnutých ve smlouvě poskytnout, mělo by mu být nabídnuto vhodné náhradní řešení. Pokud pořadatel nápravu neplnění smluvních podmínek nezjedná v přiměřené lhůtě stanovené cestujícími, má zákazník právo učinit tak sám a požadovat náhradu nezbytných nákladů (jde o případy, kdy by čekání na nápravu ze strany pořadatele bylo zdouhavé, nebo kdyby vzhledem k času, který zbývá do konce zájezdu bezpředmětné). Je-li zapotřebí okamžité nápravy, nebo když pořadatel nápravu odmítne, zákazník stanoví lhůtu vůbec nemusí. O takovou situaci by se například mohlo jednat, pokud by z důvodu zpoždění autobusu poskytovaného pořadatelem musel cestující využít taxislužby, aby stihl svůj let. Zákazník má právo na slevu, ukončení smlouvy nebo náhradu škody. Náhrada by se měla vztahovat také na nemotné škody, například na zkažený zážitek z cesty či pobytu v důsledku podstatných problémů při poskytování příslušných cestovních služeb. Zákazník má povinnost informovat pořadatele bez zbytečného prodlení (s ohledem na okolnosti daného případu) o jakémkoli neplnění smluvních podmínek, jež zaznamená v průběhu poskytování zájezdu. Pokud tak neučiní, může to být zohledněno při stanovování vhodné výše slevy nebo náhrady škody, pokud by takové oznámení škodu zabránilo nebo ji snížilo. Nově se výslovně uvádí, že v případech, kdy zákazník vytkl vadu, a nebyla zjednána náprava, a kdy zákazník odmítl nápravu či si ji opatřil sám, má právo na přepravu do místa odjezdu (pokud doprava byla součástí zájezdu) nebo do místa, na němž se strany dohodly. Nové pojetí ustanovení o nákladech na ubytování a přepravu v případech, kdy v destinaci nastanou nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, zpřesňuje odpovědnost pořadatele a to tak, že se omezuje na nejvýše tři noci na jednoho zákazníka. Ustanovení z tohoto pravidla vyjímá osoby, u kterých z důvodu ohrožení jejich zdraví, je třeba chránit po delší dobu – nezbytně nutnou. Pořadatel se odpovědnosti může zprostídit poukazem na právní předpisy EU, které upravují odpovědnost dopravce v případech nevyhnutelných a mimořádných okolností, odlišně. § 2541 týkající se pomoci v nesnázích byl upraveno v souladu s čl. 16 směrnice. Povinnost pomoci cestujícím v obtížích ukládal již čl. 5 odst. 2 směrnice 90/314, podle kterého byli organizátor nebo prodejce nebo poskytovatel, povinni poskytnout zákazníkovi pomoc v nesnázích v případech, kdy: 1. neplnění nebo nesprávné plnění zájezdu lze přičíst třetí osobě, která není spojena s poskytováním smluvně sjednaných služeb, a jsou nepředvídatelné a nepřekonatelné, nebo 2. nedostatky v plnění nebo nesprávné plnění zájezdu způsobila vyšší moc nebo událost, kterou organizátor nebo prodejce nebo poskytovatel služeb přes řádnou péči nemohli předpokládat ani ji překonat. Čl. 16 směrnice je však formulován širěji než text čl. 5 odst. 2 původní směrnice 90/314. Z citovaného článku směrnice lze dovodit, že pořadatel má povinnost náležitě pomoci v obtížích vždy, a to i v situacích, kdy nemá vůči zákazníkovi povinnost k náhradě škody, čehož je ukázkovým příkladem situace podle čl. 13 odst. 7. Nově jsou demonstrativně uvedeny příklady pomoci. Rozsah náležitě pomoci bude ale v praxi vždy záležet na okolnostech konkrétního případu. Rozsahu náležitě pomoci v nesnázích již se okrajově věnovaly i české soudy (např. usnesení Nejvyššího soud ze dne 25. 9. 2012 sp. zn. 33 Cdo 4661/2010, které se týká případu nedostatečné pomoci pořadatele rodině s malým dítětem ubytované v Řecku v lokalitě zasažené požárem). Nově je stanovena možnost pořadatele požadovat za svou pomoc zaplacení přiměřeného poplatku v situacích, kdy zákazník vznikl obtíž zavinil. Článek 16 směrnice tak odpovídá zcela jednoznačně na v praxi se vyskytující dotazy pořadatelů, zda jsou povinni poskytovat pomoc v nesnázích rovněž zákazníkovi, který si své nesnáze zavinil, a zda jsou oprávněni požadovat po něm za svou pomoc kompenzaci. Podle čl. 14 odst. 3 směrnice objektivní odpovědnost pořadatele zájezdu není absolutní. Toto pravidlo je promítnuto do nového znění § 2542. Pořadatel zájezdu se povinnosti k náhradě škody zprostí, prokáže-li některý z liberačních důvodů, které jsou uvedeny v § 2918 a v § 2913 odst. 2 občanského zákoníku. Třetí liberační důvod – přičitatelnost škody třetí osobě, která se nepodílí na poskytování služeb zájezdu, je pak speciálně upraven v odst. 3. Příkladem jednání třetí osoby nespojené s poskytováním služeb může být jednání jiného hosta nebo jiného účastníka zájezdu, nehoda zaviněná jiným účastníkem silničního provozu atd. Do § 2543 byla vložena podmínka pro pořadatele zájezdu uhradit škody a újmy za narušení dovolené bez zbytečného odkladu. Tato podmínka bez zbytečného odkladu vychází z ustanovení čl. 14 odst. 2 směrnice. Podle § 2544 je pořadatel zájezdu oprávněn v případech, že to umožňuje mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, a pořadatel zájezdu tuto možnost výslovně ujedná ve smlouvě o zájezdu, omezit výši náhrady škody vzniklé porušením povinností ze smlouvy o zájezdu. V takovém případě je pořadatel povinen hradit škodu jen do výše tohoto omezení. Takové omezení je možné, ale nesmí se týkat škody na zdraví, zaviněné škody a výše náhrady škody musí činit alespoň trojnásobek celkové ceny zájezdu. Směrnice hovoří nejen o omezení výše náhrady škody, ale rovněž o omezení „podmínek náhrady škody“. V tomto byl § 2544 doplněn. Konkrétní limity náhrady škody stanoví smlouvy, kterými je Česká republika vázána (Montrealská úmluva o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu z roku 1999, Athénská úmluva o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, Úmluva o mezinárodní železniční přepravě z roku 1980, Úmluva Evropské hospodářské komise OSN o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční přepravě cestujících a zavazadel). V souladu s požadavky směrnice zákazníci budou moci podle nového § 2544a žádat náhrady i podle předpisů EU a mezinárodních smluv v oblasti dopravy. Náhrady se však nesmí kumulovat. Náhrady a slevy podle předpisů EU a mezinárodních smluv se navzájem odečítají. § 2549a pak v souladu s požadavky směrnice upravuje nemožnost omezení, vyloučení nebo vzdání se práv, která zákon přiznává zákazníkům.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 1811, § 1820, § 1821, § 1866, § 2522, § 2523, § 2524, § 2525, § 2526, § 2527, § 2528, § 2529, § 2530, § 2530a, § 2531, § 2532, § 2533, § 2534, § 2535, § 2536, § 2536a, § 2537, § 2538, § 2539, § 2540, § 2541, § 2542, § 2543, § 2544, § 2544a, § 2549a

Novela zákonem č. 171/2018 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění

■ **Charakter novely:** Malá novela byla přijata v souvislosti s implementací Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 o distribuci pojištění do českého právního řádu. Přinesla technické změny vyvolané přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění.

■ **Účinnost novely:** Od 1. prosince 2018

■ **Obsah novely:** Novela provedla v občanském zákoníku technické změny, jejichž nutnost byla vyvolána přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění. V lednu 2016 vyšla v Úředním věstníku Evropské unie Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 o distribuci pojištění (Směrnice IDD). Tuto směrnici bylo nutno transponovat do českého právního řádu. Směrnice IDD nahradila předcházející směrnici č. 2002/92/ES o zprostředkování pojištění (IMD) a přinesla do oblasti sjednávání pojistných produktů a služeb řadu nových regulatorních prvků. Ty odpovídají celkové koncepci Evropské komise k ochraně spotřebitele na finančním trhu, kterou lze identifikovat jak právě v sektoru pojišťovnictví, tak na kapitálovém trhu a u spotřebitelských úvěrů. Podstatou této koncepce je zejména sjednocení regulatorních principů a ochrany spotřebitele napříč finančním trhem, zajištění stejné úrovně ochrany spotřebitele pro různé způsoby distribuce, posílení důrazu na srozumitelnost a srovnatelnost informací o finančních produktech (zejména pak informací o nákladech životního pojištění) a zvýšení nároků na profesionalitu osob působících v daném odvětví. Vzhledem ke komplexnosti regulatorních změn, které bylo potřebné v této souvislosti provést, bylo jako nejvhodnější přijato řešení novým sektorovým zákonem o distribuci pojištění a zajištění, který nahradil zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí. Na nový zákon pak navázal doprovodný zákon, který novelizoval další dotčené předpisy, mimo jiné též občanský zákoník. Předchozí znění § 1811 nevyklučovalo ze své působnosti finanční služby, ačkoli finanční služby jsou vyloučeny z působnosti směrnice 2001/83/EU, kterou § 1811 vlastně transponuje. Finanční služby mají v rámci evropského, a následně i českého práva zvláštní sektorovou úpravu, jakou je například právě nový zákon o distribuci pojištění a zajištění. Občanský zákoník v původním znění vztahem působnosti obecné právní úpravy spotřebitelských smluv i na finanční služby tak vlastně spíše

působil v neprospěch spotřebitele znášením informačních povinností, jímž jej doslova zahlcoval. Předcházející úprava přinášela také zbytečnou administrativní zátěž pro trh, neboť představovala zdvojení až ztrojení informačních povinností. Totéž se vztahuje i na § 1840, resp. na pododíl týkající se obecných ustanoveních pro uzavírání smluv distančním způsobem a závazky ze smluv mimo obchodní prostory.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 1181, § 1840, § 1844a

Novela zákonem č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony

■ **Charakter novely:** Malá věcná novela byla přijata v souvislosti rozsáhlou novelizací zákona o obchodních korporacích a družstvech.

■ **Účinnost novely:** Od 1. ledna 2021

■ **Obsah novely:** Novela uložila všem právníkům osobám (tedy nejen obchodním korporacím) povinnost, aby uchovávaly zápisy z jednání nejvyššího orgánu nebo jiné dokumenty související s rozhodováním mimo zasedání nejvyššího orgánu v písemné formě po celou dobu své existence (tedy nikoliv jen po dobu pro předložení dokumentů k výběru archiválií poté, co přestanou být pro další činnost právnické osoby nepotřebné, jak stanovuje zákon o archivnictví a spisové službě). Zároveň novela stanovila, že po zániku právnické osoby s právním nástupcem přechází tato povinnost na právního nástupce. V případě zrušení právnické osoby bez likvidace je povinen zajistit uchování předmětných dokumentů po dobu deseti let od zániku právnické osoby insolvenční správce.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 158a, § 205, § 524.

Novela zákonem č. 163/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

■ **Charakter novely:** Rozsáhlá věcná novela občanského zákoníku zasáhla do předkupního práva při převodu spoluvlastnického podílu, změnila ustanovení o bytovém spoluvlastnictví a upravila zvláštní ustanovení o nájmu bytu a nájmu domu.

■ **Účinnost novely:** Od 1. července 2020

■ **Obsah novely:** Velká novela občanského zákoníku změnila pasáže týkající se předkupního práva při převodu spoluvlastnického podílu (§ 1124 a 1125), kde mimo jiné zrušila dosavadní pravidlo o časově neomezeném předkupním právu spoluvlastníků nemovité věci a stanovila obecná pravidla pro převody podílu všech věcí ve spoluvlastnictví (nejen nemovitostí) v případech, kdy spoluvlastníci nemohli svá práva a povinnosti od počátku ovlivnit. Novela dále stanovila podmínky pro převod podílu v případě spoluvlastnictví k zemědělskému závodu. 59 změn a doplnění bylo v zájmu zjednodušení a zpřesnění provedeno v ustanoveních o bytovém spoluvlastnictví. Novelizována byla zvláštní ustanovení o nájmu bytu a nájmu domu, kde se změnila pravidla o zakázaných ujednáních, zrušena byla zvláštní ustanovení o nájmu družstevního bytu a bytu ve vlastnictví právnické osoby a zpřesněna byla ustanovení o jistotě.

Za zásadní lze v novele považovat zejména okruhy změn týkající se bytového spoluvlastnictví. Jedná se především o:

- prohlášení vlastníka a zjednodušení podmínek jeho změny,
- práva a povinnosti vlastníka jednotky, a to zejména ve vztahu k možnostem oprav a údržby nejen uvnitř jeho bytu, ale i pokud jde o společné části
- zjednodušenou úpravu oznamovací povinnosti vlastníka,
- příspěvky na správu domu a pozemku, a to zejména pokud jde o určení poměru výše příspěvků a poté stanovení konkrétní povinnosti přispívat na správu domu a pozemku,
- úpravu přechodu pohledávek a dluhů v případě převodu jednotky (výše v jaké přecházejí dluhy na nabyvatele; platby za plnění spojená s užíváním bytu),
- vznik společenství vlastníků a jeho kompetence ve vztahu ke kompetencím jednotlivých vlastníků,
- správu společných částí před vznikem společenství vlastníků jako právnické osoby,
- kompetence shromáždění a jeho rozhodovací činnost,
- posílení možností pro vynucení povinností vlastníků jednotek, kteří je porušují,
- předkupní právo (zejména v případech, kdy je ve spoluvlastnictví jednotka, ve které jsou vymezena garážová stání, nebo v případech, kdy je ve spoluvlastnictví zejména funkčně související pozemek), a
- přezkoumání rozhodnutí shromáždění soudem.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 1124, § 1125, § 1166, § 1169, § 1170, § 1172, § 1175, § 1176, § 1177, § 1178, § 1179, § 1180, § 1181, § 1182, § 1183, § 1184, § 1186, § 1188, § 1189, § 1190, § 1191, § 1192, § 1193, § 1195, § 1197, § 1198, § 1200, § 1201, § 1202, § 1203, § 1206, § 1207, § 1208, § 1209, § 1210, § 1211, § 1212, § 1214, § 1215, § 1217, § 1221, § 2239, § 2240, § 2241 a § 2254. Doplněna byla Přejícná ustanovení.

Novela zákonem č. 192/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů

■ **Charakter novely:** Věcná novela řešila problém tzv. dětských dluhů a pořadí umořování vnitřně strukturovaného peněžitého dluhu.

■ **Účinnost novely:** Od 1. července 2021

■ **Obsah novely:** Novela především zvýšila ochranu dětí v právních vztazích, posílila roli zákonných zástupců při právním jednání nezletilých a zajistila vyšší právní jistotu při předcházení vzniku dětských dluhů, tedy peněžitých dluhů vzniklých před nabytím zletlosti dlužníka. Dosavadní právní úprava dosud nepřímou přispívala v určitých ohledech k relativně snadnému vzniku nežádoucích dětských dluhů, respektive neobsahovala mechanismy, které by vznik takovýchto dluhů minimalizovaly či zapovídaly a tím přispívala k vedení exekucí proti nezletilým i zletilým za dluhy vzniklé v dětství. Novela dále upravila pořadí, jakým bude při částečném plnění umořován vnitřně strukturovaný peněžitý dluh, což je zcela zásadní z hlediska možnosti jeho celkového splacení, případného navyšování a délky splacení. Nové řešení přiblížilo tuzemskou právní evropskému standardu. Hlavním principem novely byla ochrana nezletilých, kterou se zde v civilněprávním kontextu mínila zejména snaha zamezit vzniku právních povinností nezletilých, které by svou povahou nebo tvrdostí neodpovídaly jejich věku, zkušenostem nebo rozumovým schopnostem, případně zmírnění jejich dopadů. Nová úprava zároveň umožnila zákonným zástupcům nezletilého jeho právní jednání korigovat a aprobovat a v návaznosti na to ovšem také odpovídat za případné negativní dopady jimi schváleného jednání, zejména pokud je na nich mladý nezletilý materiálně závislý. Novela sice nezměnila základní koncepci svéprávnosti, výrazně však rozšířila praktický význam souhlasu podle § 32 občanského zákoníku zavedením zákonného ručení za dluhy vzniklé ze schváleného právního jednání nezletilého. Zároveň omezila možnost tyto dluhy vůči nezletilému vymáhat. Zrušena byla přísná sankce zdánlivosti právních jednání neschválených soudem. Zakázáno bylo prohlásit za neplatné nedovolené právní jednání, pokud dítěti nepůsobí újmu, a byla založena možnost soudu zúžit okruh právních jednání, která podléhají jeho souhlasu. Nově se budou moci věřitelé nezletilých dlužníků uspokojit pouze z majetku, který tito nabyli v dětství (například v rámci dědictví) nebo který si pořídili za prostředky získané v dětství. Došlo tak k zásadnímu oddělení majetkové sféry osoby jakožto nezletilce a jakožto dospělého. Změnila se povaha dětského dluhu. Ten sice nadále existuje a lze ho dobrovolně plnit, omezení možnosti jeho vymáhání nicméně zabraňuje tomu, aby nezletilý vstupoval do dospělého života zatížen dluhovým břemenem. Omezení věřitele ve vztahu k pohledávce, kterou má vůči nezletilému, bylo vyrovnáno jeho možností obrátit se na rodiče dítěte jako na zákonné ručitele, pokud k právnímu jednání dali souhlas nebo za nezletilého jednali. Zavedena byla deliktivní nezpůsobilost osoby mladší třinácti let s výjimkou deliktivní odpovědnosti za činy povahy úmyslného trestného činu a specifické případy, kdy je škoda způsobena majetným nezletilým. Nově koncipovaná pravidla při započítávání částečného plnění zavedla takovou úpravu, která alespoň částečně brání předlužování dlužníka. Dlužníkem poskytované plnění by mělo primárně sloužit k umořování jistiny, tedy té části dluhu, jejíž splnění odpovídá hlavnímu zájmu věřitele a která je pro dlužníka zpravidla nejtěživější.

■ **Změněná a doplněná ustanovení:** § 32, § 36, § 898, § 899a, § 1932, § 2048, § 2279, § 2282a, § 2920, § 2921. Doplněna byla Přejícná ustanovení.

Podrobný obsah občanského zákoníku

ČÁST PRVNÍ	OBEČNÁ ČÁST	
HLAVA I	PŘEDMĚT ÚPRAVY A JEJÍ ZÁKLADNÍ ZÁSADY	
Díl 1	Soukromé právo	§ 1 - 8 14
Díl 2	Užití předpisů občanského práva	§ 9 - 11 14
Díl 3	Ochrana soukromých práv	§ 12 - 14 14
HLAVA II	OSOBY	
Díl 1	Všeobecná ustanovení	§ 15 - 22 15
Díl 2	Fyzické osoby	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 23 - 37 15
Oddíl 2	Podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat	§ 38 - 65 16
Oddíl 3	Nezvěstnost	§ 66 - 70 17
Oddíl 4	Domněnka smrti	§ 71 - 76 17
Oddíl 5	Jméno a bydliště člověka	§ 77 - 80 18
Oddíl 6	Osobnost člověka	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 81 - 83 18
Pododdíl 2	Podoba a soukromí	§ 84 - 90 18
Pododdíl 3	Právo na duševní a tělesnou integritu	§ 91 - 103 18
Pododdíl 4	Práva člověka převzatého do zdravotnického zařízení bez jeho souhlasu	§ 104 - 110 19
Pododdíl 5	Nakládání s částmi lidského těla	§ 111 - 112 19
Pododdíl 6	Ochrana lidského těla po smrti člověka	§ 113 - 117 20
Díl 3	Právnícké osoby	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 118 - 209 20
Oddíl 2	Korporace	
Pododdíl 1	Obecně o korporacích	§ 210 - 213 25
Pododdíl 2	Spolek	§ 214 - 302 25
Oddíl 3	Fundace	
Pododdíl 1	Obecně o fundacích	§ 303 - 305 29
Pododdíl 2	Nadace	§ 306 - 393 30
Pododdíl 3	Nadační fond	§ 394 - 401 35
Oddíl 4	Ústav	§ 402 - 418 35
Díl 4	Spotřebitel	§ 419 36
Díl 5	Podnikatel	§ 420 - 435 36
HLAVA III	ZASTOUPENÍ	
Díl 1	Všeobecná ustanovení	§ 436 - 440 37
Díl 2	Smluvní zastoupení	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 441 - 449 37
Oddíl 2	Prokura	§ 450 - 456 38
Díl 3	Zákonné zastoupení a opatrovnictví	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 457 - 464 38
Oddíl 2	Opatrovnictví člověka	§ 465 - 485 38
Oddíl 3	Opatrovnictví právnické osoby	§ 486 - 488 40
HLAVA IV	VĚCI A JEJICH ROZDĚLENÍ	
Díl 1	Všeobecná ustanovení	§ 489 - 495 40
Díl 2	Rozdělení věcí	§ 496 - 504 40
Díl 3	Součást věci a příslušenství věci	§ 505 - 513 41

SPV

SPOLEČNOSTI PRO VÁS

PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ SPOLEČNOSTÍ

Díl 4	Cenný papír	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 514 - 524 41
Oddíl 2	Zaknihované cenné papíry	§ 525 - 528 42
Oddíl 3	Přeměna cenného papíru na zaknihovaný cenný papír a přeměna zaknihovaného cenného papíru na cenný papír	
Pododdíl 1	Přeměna cenného papíru na zaknihovaný cenný papír	§ 529 - 535 42
Pododdíl 2	Přeměna zaknihovaného cenného papíru na cenný papír	§ 536 - 544 42
HLAVA V	PRÁVNÍ SKUTEČNOSTI	
Díl 1	Právní jednání	
Oddíl 1	Všeobecná ustanovení	§ 545 - 554 43
Oddíl 2	Výklad právních jednání	§ 555 - 558 43
Oddíl 3	Forma právních jednání	§ 559 - 564 44
Oddíl 4	Soukromá listina a veřejná listina	§ 565 - 569 44
Oddíl 5	Právní jednání vůči nepřítomné osobě	§ 570 - 573 44
Oddíl 6	Neplatnost právních jednání	§ 574 - 588 44
Oddíl 7	Relativní neúčinnost	§ 589 - 599 45
Díl 2	Právní události	§ 600 - 608 46
Díl 3	Promlčení a prekluze	
Oddíl 1	Promlčení	
Pododdíl 1	Všeobecná ustanovení	§ 609 - 628 46
Pododdíl 2	Délka promlčecí lhůty	§ 629 - 644 47
Pododdíl 3	Běh promlčecí lhůty	§ 645 - 652 47
Pododdíl 4	Obnovení nároku a běh nové promlčecí lhůty	§ 653 48
Oddíl 2	Prekluze	§ 654 48
ČÁST DRUHÁ	RODINNÉ PRÁVO	
HLAVA I	MANŽELSTVÍ	
Díl 1	Všeobecné ustanovení	§ 655 48
Díl 2	Vznik manželství	§ 656 - 676 48
Díl 3	Zdánlivé manželství a neplatnost manželství	
Oddíl 1	Zdánlivé manželství	§ 677 - 679 49
Oddíl 2	Neplatnost manželství	§ 680 - 686 49
Díl 4	Povinnosti a práva manželů	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 687 - 707 49
Oddíl 2	Manželské majetkové právo	§ 708 - 753 51
Díl 5	Zánik manželství	
Oddíl 1	Obecné ustanovení	§ 754 53
Oddíl 2	Rozvod manželství	§ 755 - 758 53
Oddíl 3	Následky zániku manželství	§ 759 - 770 54
HLAVA II	PRÍBUZENSTVÍ A ŠVAGROVSTVÍ	
Díl 1	Všeobecná ustanovení	§ 771 - 774 55
Díl 2	Poměry mezi rodiči a dítětem	
Oddíl 1	Určování rodičovství	§ 775 - 793 55
Oddíl 2	Osvojení	
Pododdíl 1	Osvojení, osvojitel a osvojované dítě	§ 794 - 804 56
Pododdíl 2	Souhlas s osvojením	§ 805 - 822 56
Pododdíl 3	Péče před osvojením	§ 823 - 831 57
Pododdíl 4	Následky osvojení	§ 832 - 845 58
Pododdíl 5	Osvojení zletilého	§ 846 - 854 58
Oddíl 3	Rodiče a dítě	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 855 - 859 59
Pododdíl 2	Osobní jméno a příjmení dítěte	§ 860 - 864 59
Pododdíl 3	Rodičovská odpovědnost	§ 865 - 909 59
Pododdíl 4	Vyživovací povinnost	§ 910 - 923 62
Oddíl 4	Zvláštní opatření při výchově dítěte	§ 924 - 926 62
Oddíl 5	Vztahy mezi dítětem a jinými příbuznými a dalšími osobami	§ 927 63
HLAVA III	PORUČENSTVÍ A JINÉ FORMY PÉČE O DÍTĚ	
Díl 1	Poručenství	§ 928 - 942 63
Díl 2	Opatrovnictví dítěte	
Oddíl 1	Opatrovník	§ 943 - 947 63

Oddíl 2	Opatrovník pro správu jmění dítěte	§ 948 - 952	64
Díl 3	Svěření dítěte do péče jiné osoby a pěstounství		
Oddíl 1	Svěření dítěte do péče jiné osoby	§ 953 - 957	64
Oddíl 2	Pěstounství	§ 958 - 970	64
Díl 4	Ústavní výchova	§ 971 - 975	65
ČÁST TŘETÍ	ABSOLUTNÍ MAJETKOVÁ PRÁVA		
HLAVA I	VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ	§ 976 - 978	65
HLAVA II	VĚCNÁ PRÁVA		
Díl 1	Obecná ustanovení	§ 979 - 986	65
Díl 2	Držba	§ 987 - 1010	66
Díl 3	Vlastnictví		
Oddíl 1	Povaha vlastnického práva a jeho rozsah	§ 1011 - 1044	67
Oddíl 2	Nabytí vlastnického práva		
Pododdíl 1	Přivlastnění a nález	§ 1045 - 1065	68
Pododdíl 2	Přirozený přírůstek	§ 1066 - 1073	69
Pododdíl 3	Umělý přírůstek	§ 1074 - 1087	70
Pododdíl 4	Smíšený přírůstek	§ 1088	70
Pododdíl 5	Vydržení	§ 1089 - 1098	70
Pododdíl 6	Převod vlastnického práva	§ 1099 - 1108	71
Pododdíl 7	Nabytí vlastnického práva od neoprávněného	§ 1109 - 1113	71
Pododdíl 8	Nabytí vlastnického práva rozhodnutím orgánu veřejné moci	§ 1114	71
Díl 4	Spoluvlastnictví		
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 1115 - 1120	72
Oddíl 2	Spoluvlastnický podíl	§ 1121 - 1125	72
Oddíl 3	Správa společné věci	§ 1126 - 1139	72
Oddíl 4	Oddělení ze spoluvlastnictví a zrušení spoluvlastnictví	§ 1140 - 1157	73
Oddíl 5	Bytové spoluvlastnictví		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1158 - 1162	74
Pododdíl 2	Vznik jednotky	§ 1163 - 1169	74
Pododdíl 3	Výstavba domu s jednotkami	§ 1170 - 1174	74
Pododdíl 4	Práva a povinnosti vlastníka jednotky	§ 1175 - 1188	75
Pododdíl 5	Správa domu a pozemku	§ 1189 - 1216	76
Pododdíl 6	Zrušení bytového spoluvlastnictví	§ 1217 - 1219	78
Pododdíl 7	Společná ustanovení	§ 1220 - 1222	78
Oddíl 6	Přídavné spoluvlastnictví	§ 1223 - 1235	78
Oddíl 7	Zvláštní ustanovení o společenství jmění	§ 1236 - 1239	79
Díl 5	Věcná práva k cizím věcem		
Oddíl 1	Právo stavby		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1240 - 1242	79
Pododdíl 2	Vznik a zánik práva stavby	§ 1243 - 1249	79
Pododdíl 3	Právní poměry z práva stavby	§ 1250 - 1256	79
Oddíl 2	Věcná břemena		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení o služebnostech	§ 1257 - 1259	80
Pododdíl 2	Nabytí služebnosti	§ 1260 - 1262	80
Pododdíl 3	Právní poměry ze služebnosti	§ 1263 - 1266	80
Pododdíl 4	Některé pozemkové služebnosti	§ 1267 - 1282	80
Pododdíl 5	Užívací právo	§ 1283 - 1298	81
Pododdíl 6	Zánik služebnosti	§ 1299 - 1302	81
Pododdíl 7	Reálná břemena	§ 1303 - 1308	82
Oddíl 3	Zástavní právo		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1309 - 1311	82
Pododdíl 2	Zastavení	§ 1312 - 1345	82
Pododdíl 3	Rozsah zástavního práva	§ 1346 - 1352	84
Pododdíl 4	Práva a povinnosti ze zástavního práva	§ 1353 - 1358	84
Pododdíl 5	Výkon zástavního práva	§ 1359 - 1370	84
Pododdíl 6	Výkon zástavního práva při více zástavních věřitelích	§ 1371 - 1375	85
Pododdíl 7	Zánik zástavního práva	§ 1376 - 1379	85
Pododdíl 8	Práva vlastníka při uvolnění zástavy	§ 1380 - 1384	86
Pododdíl 9	Záměna zástavního práva	§ 1385 - 1389	86
Pododdíl 10	Podzástavní právo	§ 1390 - 1394	86
Oddíl 4	Zadržovací právo	§ 1395 - 1399	86
Díl 6	Správa cizího majetku		
Oddíl 1	Všeobecná ustanovení o správě cizího majetku		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1400 - 1404	87
Pododdíl 2	Prostá správa cizího majetku	§ 1405 - 1408	87
Pododdíl 3	Plná správa cizího majetku	§ 1409 - 1410	87

Oddíl 2	Pravidla správy	
Pododdíl 1	Povinnosti správce vůči beneficiantovi	§ 1411 - 1418 87
Pododdíl 2	Povinnosti správce a beneficianta vůči třetím osobám	§ 1419 - 1422 87
Pododdíl 3	Inventář, jistota a pojištění	§ 1423 - 1427 88
Pododdíl 4	Společná správa	§ 1428 - 1431 88
Pododdíl 5	Obezřetné investice	§ 1432 - 1435 88
Pododdíl 6	Vyúčtování	§ 1436 - 1437 88
Oddíl 3	Skončení správy	§ 1438 - 1447 88
Oddíl 4	Svěřenský fond	
Pododdíl 1	Pojem svěřenského fondu a jeho vznik	§ 1448 - 1452 89
Pododdíl 2	Správa svěřenského fondu	§ 1453 - 1456 89
Pododdíl 3	Obmyšlený	§ 1457 - 1462 89
Pododdíl 4	Dohled nad správou svěřenského fondu	§ 1463 - 1467 90
Pododdíl 5	Změny svěřenského fondu	§ 1468 - 1470 90
Pododdíl 6	Zánik svěřenského fondu	§ 1471 - 1474 90
HLAVA III	DĚDICKÉ PRÁVO	
Díl 1	Právo na pozůstalost	§ 1475 - 1490 90
Díl 2	Pořízení pro případ smrti	
Oddíl 1	Všeobecná ustanovení	§ 1491 - 1493 91
Oddíl 2	Závět	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1494 - 1531 91
Pododdíl 2	Forma závěti	§ 1532 - 1550 93
Pododdíl 3	Vedlejší doložky v závěti	§ 1551 - 1574 94
Pododdíl 4	Zrušení závěti	§ 1575 - 1581 95
Oddíl 3	Dědická smlouva	§ 1582 - 1593 95
Díl 3	Odkaz	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 1594 - 1603 96
Oddíl 2	Zvláštní pravidla o jednotlivých druzích odkazů	
Pododdíl 1	Odkaz věcí určitého druhu	§ 1604 - 1607 96
Pododdíl 2	Odkaz určité věci	§ 1608 - 1611 96
Pododdíl 3	Odkaz pohledávky	§ 1612 - 1617 97
Pododdíl 4	Jiné odkazy	§ 1618 - 1619 97
Oddíl 3	Nabytí odkazu	§ 1620 - 1632 97
Díl 4	Zákonná posloupnost	§ 1633 - 1641 98
Díl 5	Povinný díl	
Oddíl 1	Nepominutelný dědic	§ 1642 - 1645 98
Oddíl 2	Vydědění	§ 1646 - 1649 98
Oddíl 3	Ochrana nepominutelného dědice	§ 1650 - 1653 98
Oddíl 4	Výpočet povinného dílu	§ 1654 - 1657 99
Oddíl 5	Započtení na povinný díl a na dědický podíl	§ 1658 - 1664 99
Díl 6	Právo některých osob na zaopatření	§ 1665 - 1669 99
Díl 7	Přechod pozůstalosti na dědice	
Oddíl 1	Nabytí dědictví	§ 1670 - 1676 99
Oddíl 2	Správa pozůstalosti a její soupis	§ 1677 - 1689 100
Oddíl 3	Potvrzení dědictví	§ 1690 - 1693 101
Oddíl 4	Rozdělení pozůstalosti	§ 1694 - 1700 101
Oddíl 5	Dluhy postihující dědice	§ 1701 - 1713 101
Díl 8	Zcizení dědictví	§ 1714 - 1720 102
ČÁST ČTVRTÁ	RELATIVNÍ MAJETKOVÁ PRÁVA	
HLAVA I	VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ O ZÁVAZCÍCH	
Díl 1	Vznik závazků a jejich obsah	§ 1721 - § 1723 102
Díl 2	Smlouva	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 1724 - 1730 102
Oddíl 2	Uzavření smlouvy	§ 1731 - 1745 103
Oddíl 3	Obsah smlouvy	§ 1746 - 1755 103
Oddíl 4	Forma smlouvy	§ 1756 - 1758 104
Oddíl 5	Účinky smlouvy	§ 1759 - 1769 104
Oddíl 6	Zvláštní způsoby uzavírání smlouvy	§ 1770 - 1784 105
Oddíl 7	Smlouva o smlouvě budoucí	§ 1785 - 1788 105
Díl 3	Obsah závazků	§ 1789 - 1809 106
Díl 4	Ustanovení o závazcích ze smluv uzavíraných se spotřebitelem	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 1810 - 1819 107

Oddíl 2	Uzavírání smluv distančním způsobem a závazky ze smluv uzavíraných mimo obchodní prostory	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 1820 - 1840 107
Pododdíl 2	Finanční služby	§ 1841 - 1851 109
Oddíl 3	Dočasné užívání ubytovacího zařízení a jiné rekreační služby	§ 1852 - 1867 110
Díl 5	Společné dluhy a pohledávky	§ 1868 - 1878 111
Díl 6	Změny závazků	
Oddíl 1	Změna v osobě věřitele nebo dlužníka	
Pododdíl 1	Změna v osobě věřitele	§ 1879 - 1887 112
Pododdíl 2	Změna v osobě dlužníka	§ 1888 - 1894 112
Pododdíl 3	Postoupení smlouvy	§ 1895 - 1900 113
Oddíl 2	Změny v obsahu závazků	§ 1901 - 1907 113
Díl 7	Zánik závazků	
Oddíl 1	Splnění	§ 1908 - 1980 113
Oddíl 2	Jiné způsoby zániku závazků	§ 1981 - 2009 117
Díl 8	Zajištění a utvrzení dluhů	
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 2010 - 2017 118
Oddíl 2	Zajištění dluhu	§ 2018 - 2054 118
HLAVA II	ZÁVAZKY Z PRÁVNÍCH JEDNÁNÍ	
Díl 1	Převedení věci do vlastnictví jiného	
Oddíl 1	Darování	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2055 - 2065 120
Pododdíl 2	Zvláštní ustanovení o platnosti darování	§ 2066 - 2067 120
Pododdíl 3	Odvolání daru	§ 2068 - 2078 120
Oddíl 2	Koupě	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2079 - 2084 121
Pododdíl 2	Koupě movité věci	§ 2085 - 2127 121
Pododdíl 3	Koupě nemovité věci	§ 2128 - 2131 123
Pododdíl 4	Vedlejší ujednání při kupní smlouvě	§ 2132 - 2157 123
Pododdíl 5	Zvláštní ustanovení o prodeji zboží v obchodě	§ 2158 - 2174 125
Pododdíl 6	Zvláštní ustanovení o koupi závodu	§ 2175 - 2183 125
Oddíl 3	Směna	§ 2184 - 2188 126
Díl 2	Přenechání věci k užití jinému	
Oddíl 1	Výprosa	§ 2189 - 2192 126
Oddíl 2	Výpůjčka	§ 2193 - 2200 126
Oddíl 3	Nájem	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2201 - 2234 127
Pododdíl 2	Zvláštní ustanovení o nájmu bytu a nájmu domu	§ 2235 - 2301 128
Pododdíl 3	Zvláštní ustanovení o nájmu prostoru sloužícího podnikání	§ 2302 - 2315 132
Pododdíl 4	Zvláštní ustanovení o podnikatelském pronájmu věcí movitých	§ 2316 - 2320 133
Pododdíl 5	Zvláštní ustanovení o nájmu dopravního prostředku	§ 2321 - 2325 133
Pododdíl 6	Ubytování	§ 2326 - 2331 134
Oddíl 4	Pacht	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2332 - 2344 134
Pododdíl 2	Zemědělský pacht	§ 2345 - 2348 134
Pododdíl 3	Pacht závodu	§ 2349 - 2357 135
Oddíl 5	Licence	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2358 - 2370 135
Pododdíl 2	Zvláštní ustanovení pro licenci k předmětům chráněným autorským zákonem	§ 2371 - 2383 136
Pododdíl 3	Zvláštní ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou	§ 2384 - 2386 137
Pododdíl 4	Zvláštní ustanovení pro práva související s právem autorským a právo pořizovatele databáze	§ 2387 - 2389 137
Oddíl 6	Zápůjčka	§ 2390 - 2394 137
Oddíl 7	Úvěr	§ 2395 - 2400 137
Díl 3	Pracovní poměr	§ 2401 137
Díl 4	Závazky ze schovacích smluv	
Oddíl 1	Úschova	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2402 - 2408 138
Pododdíl 2	Úschova cenného papíru	§ 2409 - 2414 138
Oddíl 2	Skladování	§ 2415 - 2429 138
Díl 5	Závazky ze smluv příkazního typu	
Oddíl 1	Příkaz	§ 2430 - 2444 139
Oddíl 2	Zprostředkování	§ 2445 - 2454 140
Oddíl 3	Komise	§ 2455 - 2470 140
Oddíl 4	Zasílatelství	§ 2471 - 2482 141
Oddíl 5	Obchodní zastoupení	§ 2483 - 2520 141
Díl 6	Zájezd	§ 2521 - 2549a 143

Díl 7	Závazky ze smluv o přepravě		
Oddíl 1	Přeprava osob a věcí		
Pododdíl 1	Přeprava osoby	§ 2550 - 2554	146
Pododdíl 2	Přeprava věci	§ 2555 - 2571	146
Pododdíl 3	Náložný list	§ 2572 - 2577	147
Pododdíl 4	Společná ustanovení o přepravě osob a věcí	§ 2578 - 2581	147
Oddíl 2	Provoz dopravního prostředku	§ 2582 - 2585	148
Díl 8	Dílo		
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 2586 - 2619	148
Oddíl 2	Určení ceny podle rozpočtu	§ 2620 - 2622	149
Oddíl 3	Stavba jako předmět díla	§ 2623 - 2630	150
Oddíl 4	Dílo s nehmotným výsledkem	§ 2631 - 2635	150
Díl 9	Péče o zdraví	§ 2636 - 2651	150
Díl 10	Kontrolní činnost	§ 2652 - 2661	151
Díl 11	Závazky ze smlouvy o účtu, jednorázovém vkladu, akreditivu a inkasu		
Oddíl 1	Účet		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2662 - 2668	152
Pododdíl 2	Platební účet	§ 2669	152
Pododdíl 3	Jiný než platební účet	§ 2670 - 2675	152
Pododdíl 4	Vkladní knížka	§ 2676 - 2679	152
Oddíl 2	Jednorázový vklad	§ 2680 - 2681	152
Oddíl 3	Akreditiv	§ 2682 - 2693	152
Oddíl 4	Inkaso	§ 2694 - 2700	153
Díl 12	Závazky ze zaopatřovacích smluv		
Oddíl 1	Důchod	§ 2701 - 2706	153
Oddíl 2	Výměnek	§ 2707 - 2715	153
Díl 13	Společnost		
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 2716 - 2720	154
Oddíl 2	Práva a povinnosti společníků navzájem	§ 2721 - 2729	154
Oddíl 3	Správa společnosti	§ 2730 - 2735	155
Oddíl 4	Práva a povinnosti společníků k třetím osobám	§ 2736 - 2738	155
Oddíl 5	Zánik členství	§ 2739 - 2743	155
Oddíl 6	Zánik společnosti	§ 2744 - 2746	155
Díl 14	Tichá společnost	§ 2747 - 2755	155
Díl 15	Závazky z odvázných smluv		
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 2756 - 2757	156
Oddíl 2	Pojištění		
Pododdíl 1	Základní ustanovení	§ 2758 - 2810	156
Pododdíl 2	Škodové pojištění	§ 2811 - 2820	159
Pododdíl 3	Obnosové pojištění	§ 2821 - 2823	160
Pododdíl 4	Obecná ustanovení o pojištění osob	§ 2824 - 2843	160
Pododdíl 6	Úrazové pojištění	§ 2844 - 2846	161
Pododdíl 7	Pojištění pro případ nemoci	§ 2847 - 2848	162
Pododdíl 8	Pojištění majetku	§ 2849 - 2855	162
Pododdíl 9	Pojištění právní ochrany	§ 2856 - 2860	162
Pododdíl 10	Pojištění odpovědnosti	§ 2861 - 2867	162
Pododdíl 11	Pojištění úvěru nebo záruky	§ 2868 - 2870	163
Pododdíl 12	Pojištění finančních ztrát	§ 2871 - 2872	163
Oddíl 3	Sázka, hra a los		
Pododdíl 1	Sázka	§ 2873 - 2880	163
Pododdíl 2	Hra	§ 2881	163
Pododdíl 3	Los	§ 2882	163
Pododdíl 4	Společné ustanovení	§ 2883	163
Díl 16	Závazky z právního jednání jedné osoby		
Oddíl 1	Veřejný příslib		
Pododdíl 1	Příslib odměny	§ 2884 - 2886	164
Pododdíl 2	Vypsání ceny	§ 2887 - 2889	164
Oddíl 2	Slib odškodnění	§ 2890 - 2893	164
HLAVA III	ZÁVAZKY Z DELIKTŮ		
Díl 1	Náhrada majetkové a nemajetkové újmy		
Oddíl 1	Základní ustanovení	§ 2894 - 2908	164
Oddíl 2	Povinnost nahradit škodu		
Pododdíl 1		§ 2909 - 2919	165
Pododdíl 2	Zvláštní ustanovení	§ 2920 - 2950	165
Oddíl 3	Způsob a rozsah náhrady		
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	§ 2951 - 2955	167
Pododdíl 2	Náhrada při újmě na přirozených právech člověka	§ 2956 - 2968	167

Pododdíl 3	Zvláštní ustanovení	§ 2969 - 2971	168
Díl 2	Zneužití a omezení soutěže		
Oddíl 1	Obecná ustanovení	§ 2972 - 2975	168
Oddíl 2	Nekalá soutěž	§ 2976 - 2990	168
HLAVA IV	ZÁVAZKY Z JINÝCH PRÁVNÍCH DŮVODŮ		
Díl 1	Bezdůvodné obohacení	§ 2991 - 3005	170
Díl 2	Nepřikázané jednatelství a upotřebení cizí věci k prospěchu jiného		
Oddíl 1	Nepřikázané jednatelství	§ 3006 - 3011	170
Oddíl 2	Upotřebení cizí věci k prospěchu jiného	§ 3012 - 3014	171
ČÁST PÁTÁ	USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ		
HLAVA I	USTANOVENÍ SPOLEČNÁ	§ 3015 - 3027	171
HLAVA II	USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ		
Díl 1	Přechodná ustanovení		
Oddíl 1	Všeobecná ustanovení	§ 3028 - 3035	171
Oddíl 2	Lhůty a doby	§ 3036 - 3037	172
Oddíl 3	Majetkové právo manželské	§ 3038 - 3040	172
Oddíl 4	Právnícké osoby	§ 3041 - 3053	172
Oddíl 5	Věcná práva	§ 3054 - 3068	173
Oddíl 6	Dědické právo	§ 3069 - 3072	174
Oddíl 7	Závazková práva	§ 3073 - 3079	174
Díl 2	Závěrečná ustanovení	§ 3080 - 3081	174
ODKAZY		179
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ NOVEL			
	Čl. II zákona č. 460/2016 Sb.	Přechodná ustanovení	180
	Čl. II zákona č. 163/2020 Sb.	Přechodná ustanovení	180
	Čl. II zákona č. 192/2021 Sb.	Přechodná ustanovení	180



m POHODA

Mobilní fakturace a prodej | zdarma na www.mpohoda.cz